

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 153/2015-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. Martiny Filipovej, ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014, a takto

rozhodol:

1. Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] prijíma na ďalšie konanie.

2. O d k l a d á vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2014 faxovou správou a 21. októbra 2014 poštou doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 1. rade“), [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených Advokátskou kanceláriou AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. Martiny Filipovej, ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v 1. rade v pozícii navrhovateľa (resp. veriteľa) sa návrhom doručeným okresnému súdu 28. marca 2014 domáhal povolenia reštrukturalizácie dlžníka, obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno (ďalej len „dlžník“).

Okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 7. apríla 2014 začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 6. mája 2014 povolil reštrukturalizáciu dlžníka. Do funkcie reštrukturalizačného správcu ustanovil JUDr. Ing. Veroniku Škodovú, Komenského 18B, Banská Bystrica, značka správcu S 1293 (ďalej len „správca“). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 89/2014 z 13. mája 2014.

Uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 okresný súd zastavil reštrukturalizáciu, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. Slavomíra Jančiara, Družstevná 773/17, Zvolen, značka správcu S1614.

Zároveň okresný súd predmetným uznesením uložil ustanovenému správcovi povinnosť bez zbytočného odkladu informovať o vyhlásení konkurzu známym veriteľom dlžníka, ktorí majú trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch Európskej únie ako v Slovenskej republike v súlade s čl. 40 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, vyzval veriteľov dlžníka, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, a dal veriteľom poučenie podľa príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 198/2014 zo 16. októbra 2014 a právoplatnosť nadobudlo 17. októbra 2014.

Sťažovatelia uvádzajú, že „dňa 16. 07. 2014 sa v sídle Dlžníka konala schôdza veriteľov, na ktorej bol zvolený veriteľský výbor v zložení:

1. [redacted] - veriteľ č. 70
2. [redacted] - veriteľ č. 95
3. [redacted] - veriteľ č. 42
4. [redacted] - veriteľ č. 67
5. [redacted], [redacted] - veriteľ

č. 49.

Na prvom zasadnutí veriteľského výboru, ktoré sa konalo po skončení schôdze veriteľov, bol za predsedu veriteľského výboru zvolený navrhovateľ reštrukturalizácie [redacted].“.

Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že „po predchádzajúcej spolupráci Dlžníka, správcu a členov veriteľského výboru bol dňa 04. 09. 2014 veriteľskému výboru predložený na schválenie reštrukturalizačný plán Dlžníka, ktorý bol vypracovaný tak, aby zabezpečoval čo najvyššiu možnú mieru uspokojenia veriteľov Dlžníka pri zachovaní jeho reálnosti a udržateľnosti v súlade s ustanovením § 134 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii...

Na druhom zasadnutí veriteľského výboru, ktoré sa uskutočnilo dňa 17. 09. 2014, veriteľský výbor reštrukturalizačný plán zo dňa 04. 09. 2014 prijal a predseda veriteľského výboru požiadal reštrukturalizačného správcu, aby zvolal schvaľovaciu schôdzu veriteľov v zmysle ustanovenia § 146 ZKR.

Dňa 07. 10. 2014 sa v sídle Dlžníka uskutočnila schvaľovacia schôdza veriteľov, na ktorej bol reštrukturalizačný plán Dlžníka prijatý vo všetkých skupinách, keď za prijatie reštrukturalizačného plánu hlasovalo celkovo 9 veriteľov oprávnených na schvaľovacej schôdzi hlasovať s celkovým počtom hlasov 97,22 % a proti boli len 4 veritelia s celkovým počtom hlasov 2,78 %. Následne bol dňa 08. 10. 2014 podaný na Okresný súd Banská Bystrica predkladateľom plánu návrh na potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdom v súlade s ustanovením § 151 ZKR.

Napadnutým uznesením zo dňa 10. 10. 2014 však Okresný súd Banská Bystrica v nadväznosti na podnet veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., so sídlom Štefánikova 27, 814 99 Bratislava... z dôvodu veriteľom tvrdeného údajného závažného porušenia povinností správcom reštrukturalizáciu Dlžníka zastavil, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz. Okrem podnetu uvedeného veriteľa počas reštrukturalizácie dlžníka nedošlo zo strany žiadneho iného veriteľa k namietnutiu postupu správcu alebo k spochybneniu postupu správcu v rámci reštrukturalizácie dlžníka.“.

Podľa názoru sťažovateľov napadnuté uznesenie okresného súdu závažným spôsobom zasahuje do ich ústavou a dohovorom garantovaných práv z týchto dôvodov:

„- nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme,

- *nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany,*
- *je arbitrárne, svojvoľné, vnútorne nekonzistentné a nelogické v časti odôvodnenia záverov, o ktoré je opreté,*
- *obsahuje svojvoľnú aplikáciu a výklad ZKR, pretože sa odchyľil od znení príslušných ustanovení ZKR spôsobom, ktorý zásadne poprel ich účel a význam,*
- *je svojimi právnymi účinkami zjavne neprimerané k dôvodom, ktoré viedli k jeho prijatiu.“*

Za zásah do ich označených práv považujú sťažovatelia aj skutočnosť, že napadnuté uznesenie obsahuje poučenie o neprípustnosti opravného prostriedku. V tejto súvislosti sťažovatelia namietajú, že „neprípustnosť odvolania proti Uzneseniu je tak jednoznačne nutné považovať za porušenie práva na súdnu ochranu v rozpore s čl. 48 Ústavy, pretože Dlužník nemá možnosť brániť sa proti nesprávnemu rozhodnutiu súdu, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie, a ani proti rozhodnutiu, ktorým súd aktivuje konkurzné konanie, i keď práve podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie sa Dlužník snažil zabrániť likvidačnému konkurzu. Takéto právo nemajú ani veritelia, v ktorých záujme je úspešný priebeh reštrukturalizácie, aby došlo k vyššiemu uspokojeniu ich pohľadávok, ako by tomu bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok Dlužníka.“

Vzhľadom na jednu zo základných zásad reštrukturalizácie, ktorou je uspokojenie veriteľov vo vyššej miere, ako by to bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, sťažovatelia vo svojej argumentácii zdôraznili nutnosť posudzovať porušenie povinnosti správcu v rámci reštrukturalizácie „s prihliadnutím na spoločný záujem veriteľov pri kolektívnom uspokojení veriteľov“. Podľa sťažovateľov spôsob, akým okresný súd rozhodol, keď zastavil reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi a vyhlásil konkurz na jeho majetok, je v rozpore s princípom proporcionality, keď v dôsledku domnelého porušenia povinností správcu okresný súd inicioval konanie, ktoré nie je možné zvrátiť riadnym opravným prostriedkom a ani preskúmať iným spôsobom a ktorého dôsledkom je vyhlásenie likvidačného konkurzu na majetok dlžníka. V tejto súvislosti sťažovatelia poukazujú na tú

skutočnosť, že „už počas reštrukturalizácie došlo k prijatiu opatrení, ktoré optimalizovali podnikateľskú činnosť Dlžníka a nastavili jeho príjmy na úspešné budúce plnenie reštrukturalizačného plánu. Taktiež už pri príprave reštrukturalizačného plánu došlo k podrobnému zhodnoteniu súčasnej ako aj budúcej podnikateľskej činnosti Dlžníka za účelom zabezpečiť čo najvyššie možné uspokojenie pre všetkých veriteľov, ktorý si v reštrukturalizácii uplatnili svoje pohľadávky prihláškou. Z uvedených skutočností vyplýva, že neboli splnené predpoklady pre vyhlásenie konkurzu zo strany Súdu...

Spoločný záujem veriteľov, ktorým je dosiahnutie vyššieho uspokojenia, ako by tomu bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok Dlžníka, bol nepochybne vyjadrený prostredníctvom hlasovania na schvaľovacej schôdzi veriteľov, ktorá sa uskutočnila dňa 07. 10. 2014, keď za prijatie reštrukturalizačného plánu hlasovalo 97,22 % veriteľov oprávnených na schôdzi veriteľov hlasovať. S ohľadom na výšku a celkový pomer hlasov hlasujúcich veriteľov je možné jednoznačne konštatovať, že spoločným záujmom zabezpečených ako aj nezabezpečených veriteľov je uspokojenie ich prihlásených pohľadávok spôsobom a vo výške stanovenej reštrukturalizačným plánom dlžníka.“.

Sťažovatelia vo svojej ďalšej argumentácii označili presadzovanie individuálneho záujmu veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., Štefánikova 27, Bratislava (ďalej len „SZRB“), okresným súdom na úkor ostatných veriteľov, ktorí sú účastníkmi reštrukturalizačného konania, za príčinu porušenia zásady „*par conditio creditorum – rovného postavenia účastníkov reštrukturalizačného konania*“. SZRB sa podľa sťažovateľov už od samého začiatku reštrukturalizačného konania viacerými podnetmi a návrhmi domáhala jeho zastavenia a vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. K takémuto postupu sa uchýlila po tom, ako správca pohľadávky tohto veriteľa poprel z dôvodu ich nesprávneho prihlásenia do reštrukturalizácie dlžníka, „*nakoľko Správcovi v nadväznosti na podnet veriteľa [REDAKOVANÉ] vznikli pochybnosti o správnosti prihlásenia pohľadávky veriteľa SZRB...*“. Taktiež zdôraznili, že „*uvedený postup správcu však v takomto prípade nie je nezvratný a veriteľ, ktorého pohľadávka bola popretá, sa môže domáhať v zmysle ustanovenia § 124 ods. 4, aby súd určil, že pohľadávka veriteľa je oprávnená. Veriteľ SZRB využil svoje právo a prostredníctvom 4 samostatných návrhov v súčasnosti na Okresnom*

súde Banská Bystrica prebiehajú konania o určenie pravosti pohľadávok prihlásených do reštrukturalizácie Dlžníka pod č. k. 60 Cbi 13/2014, 60 Cbi 14/2014, 26 Cbi 16/2014 a 27 Cbi 14/2014...

Chceme poukázať na skutočnosť, že veriteľ SZRB postavil svoj individuálny záujem pred spoločný záujem všetkých veriteľov a je jeho snahou odstrániť jeho vlastné pochybenie dosiahnutím vyhlásenia konkurzu na majetok Dlžníka a získať tak druhú šancu na uplatnenie si svojich pohľadávok správnym spôsobom v konkurznom konaní. Vzhľadom na výšku majetku Dlžníka chceme poukázať na skutočnosť, že v prípade vyhlásenia konkurzu, za splnenia podmienky že by pohľadávky veriteľa SZRB boli zistené v plnom rozsahu spolu so zabezpečovacím právom k týmto pohládkam, by došlo len k čiastočnému uspokojeniu pohľadávok tohto veriteľa (67,05 %) a pre uspokojenie ostatných veriteľov by nezostali žiadne finančné prostriedky. Zároveň poukazujeme na skutočnosť, že v prípade, ak by Okresný súd rozhodol v incidenčných konaniach o oprávnenosti pohľadávok veriteľa SZRB, počítá reštrukturalizačný plán Dlžníka schválený schvalovacou schôdzou veriteľov dňa 07. 10. 2014 so 100 % uspokojením zabezpečených pohľadávok tohto veriteľa, pričom až do rozhodnutia o zistení pohľadávky veriteľa v incidenčnom konaní bude v zmysle plánu Dlžník povinný plniť mesačné splátky do notárskej úschovy. Z uvedeného vyplýva, že úspešná reštrukturalizácia je v záujme všetkých veriteľov, vrátane SZRB. Veriteľ SZRB sa však domnieva, že vyhlásením konkurzu, získa opätovnú šancu uplatniť svoje pohľadávky a zvráti tak súčasný stav, keď svoje pohľadávky do reštrukturalizácie Dlžníka prihlásil nesprávne.“.

Sťažovatelia vyslovujú názor, že napadnuté uznesenie okresného súdu „nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme... Súd sa nedostatočne zaoberal nasledovným okruhom otázok:

- 1/ Zvláštny charakter pohľadávok...
- 2/ Rozdielny prístup správkyni pri vyhodnotení podnetov na popretie...
- 3/ Zhoda dátumu osvedčenia podpisov na zmluvách o pôžičke a dátumu vypracovania reštrukturalizačného posudku...
- 4/ Údajné pochybenie Správcu pri vedení schôdze veriteľov a spriaznenosť...

- 5/ Uplatnenie pohľadávky veriteľa KB servis automobilov s. r. o...
- 6/ Námiетка zaujatosti sudcu, jej späťvzatie a doplnenie podaní...
- 7/ Uspokojenie podriadených pohľadávok...
- 8/ Súhlas dozornej rady...
- 9/ Rozhodovanie o veci, o ktorej sa vedie konanie u iného zákonného sudcu...
- 10/ World PHARM s. r. o. – príprava na podnikanie...
- 11/ Individuálny vs. kolektívny záujem, Uznesenie Najvyššieho súdu SR 0 Obdo 7/2012 a Uznesenie...“.

Sťažovatelia v závere svojej argumentácie dodávajú, že „Súd v Uznesení absolútne nezohľadnil akékoľvek vyjadrenie Správcu, a závery uvedené v odôvodnení Uznesenia tak postrádajú akékoľvek logické súvislosti a nezodpovedajú dôkazom a vyjadreniam, ktoré zo strany účastníkov boli v konaní vykonané. Uznesenie je tak nepreskúmateľné, arbitrárne a nekonzistentné. Uvedeným uznesením tak došlo k porušeniu základných práv Sťažovateľov, nakoľko nebola dodržaná rovnosť účastníkov a Uznesenie neprimeraným spôsobom v rozpore so zásadou proporcionality zasahuje do základných práv účastníkov reštrukturalizačného konania.“.

Podľa sťažovateľov malo byť porušené aj ich základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, čo odôvodňujú tým, že «o popretých pohľadávkach veriteľa SZRB v súčasnosti prebiehajú na Okresnom súde Banská Bystrica konania sp. zn. 60 Cbi 13/2014, 60 Cbi 14/2014, 26 Cbi 16/2014 a 27 Cbi 14/2014... nie je prijateľné, aby Súd v odôvodnení Uznesenia robil závery o spôsobe a oprávnenosti Správcom popretých pohľadávok veriteľa SZRB. O správcom popretej pohľadávke veriteľa je v zmysle ustanovenia § 124 ods. 4 ZKR v nadväznosti na ustanovenie čl. 48 Ústavy SR oprávnený rozhodovať zákonný sudca. Je v rozpore so zásadami platnými v právnom štáte, aby Súd v Uznesení... rozoberal oprávnenosť a opodstatnenosť nárokov veriteľa SZRB, čím de facto rozhodoval o podstatných otázkach, o ktorých rozhodovať nie je príslušný a ktoré sú predmetom vyššie uvedených konaní. Takýmto postupom dochádza k závažnému narušeniu rovnosti účastníkov v predmetnom konaní ako aj k obmedzeniu prístupu Sťažovateľov

k Súdu. Zároveň je uvedený postup v zjavnom rozpore so tzv. zásadou „zákonného sudcu“, keďže záver o oprávnenosti nároku veriteľa SZRB vyniesol nezákonný sudca mimo incidenčného konania.».

Na základe uvedených skutočností sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

«„Základné práva Sťažovateľa [REDAKOVANÉ]..., [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]..., na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 1 R/5/2014 zo dňa 10. 10. 2014 porušené bolo.“

„Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 1 R/5/2014 zo dňa 10. 10. 2014 Ústavný súd zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.“

„Okresný súd je povinný uhradiť Sťažovateľom trovy právneho zastúpenia.“»

Podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľa tiež navrhujú, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

Podaním z 27. novembra 2014, ústavnému súdu doručenému 28. novembra 2014, právna zástupkyňa sťažovateľov doplnila sťažnosť o uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoKR 39/2014 z 13. novembra 2014, ktorým bolo medzičasom odmietnuté ako neprípustné odvolanie sťažovateľa v 1. rade, odvolanie dlžníka, ako aj odvolanie reštrukturalizačného správcu proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014, voči ktorému sťažnosť smeruje.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

II.1 K prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť spĺňa ústavou a zákonom o ústavnom súde ustanovené predpoklady na jej prijatie na ďalšie konanie, a preto podľa

§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, že sťažnosť prijal na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K návrhu na vydanie dočasného opatrenia

Sťažovatelia sa tiež domáhajú, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014, pretože *„Uznesením dochádza ku konverzii reštrukturalizačného konania Dlžníka na konanie konkurzné, ktorého výsledkom bude faktická likvidácia Dlžníka... V dôsledku účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok Dlžníka môže dôjsť k prerušeniu jeho podnikateľskej činnosti, nakoľko dôjde k vypovedaniu zmlúv zo strany zdravotných poisťovní, s ktorými Dlžník v súvislosti s poskytovaním služieb spolupracuje. Rovnako hrozí strata klientely či už zo strany kúpeľných hostí, ktorí pravidelne podnik Dlžníka navštevovali, ale tak i zo strany ostatných obchodných partnerov - odberateľov minerálnej vody. V dôsledku prerušenia prevádzky podniku hrozí, že prevádzku podniku Dlžníka nebude možné obnoviť z dôvodu, že môže dôjsť k demontáži vybavenia a zariadenia, ktoré Dlžník využíval. Taktiež netreba opomenúť prepustenie 120 zamestnancov, ktorí v súčasnosti pre Dlžníka pracujú. V neposlednom rade je potrebné prihliadnuť aj na pohľadávky proti podstate, ktoré začnú vznikáť pri prerušení prevádzky podniku Dlžníka v konkurze, v dôsledku údržby majetku Dlžníka a v dôsledku ukončenia pracovných pomerov so zamestnancami, ktoré boli v reštrukturalizačnom pláne vyčíslené celkovo na 972 850,00 €.. Vyhlásením konkurzu na majetok Dlžníka hrozí Sťažovateľom ako aj Dlžníkovi a ostatným účastníkom reštrukturalizačného konania nezvratný stav a vznik škody a ujmy veľkého rozsahu.“.*

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo

slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Podľa § 52 ods. 4 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

Ústavný súd preskúmal návrh sťažovateľov na odloženie vykonateľnosti právoplatného uznesenia okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 a dospel k záveru, že tento návrh nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a spĺňa aj ďalšie podmienky ustanovené v § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd pripomína, že obdobným spôsobom rozhodol aj vo veci vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 8/2013 a sp. zn. II. ÚS 867/2014, ktoré sú s touto z právneho hľadiska porovnateľné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2015